

nüüd mõistaksid tännolikkud keige nende asjade
ja wannematte wasto olla, siis olleks rahwa
ommal sest suur kasso ja wannematel hea meel.

Postimees toob igga nädala udist, mis
siin ja seal mailma peal sünnib ja püab om-
malt poolt mõnda õppetust rahwa silmade ette
panna, agga paljusid neid on, kes tedda lug-
gewad? õppetuste pudust polle meie aeal en-
nam, sedda ei woi kegi kaebada.

Nüüd pallume weel süddamest:

Meid aitko Jummal iggawest,

Et woime rõõmsa melega

Keik tännalikult ellada.

Kes on mailmas tännamatta,

Se on ni kui ellamatta

Teiste seas; kui kuinud pu,

Paljas nahk ja paljas lu!

Sest et ta ei sedda tea,

Mis on pahha, mis on hea:

Õppi novalt kirja tundma,

Waeštele ka abbi andmo,

Siiš sind aitab Jummal teal,

Siin ja seal mailma peal:

Kül sa saad siis rohkest rahha,

Kui sul paljo met ja wahha,

Paljo heino, paljo wilja,

Mis sa korjad warra, hilja

Taewa Issa armo läbbi,

Ebbausk sul olgo — häbbi!

Kuida lehmad pima andwad.

Perrenaesed kaebawad wägga sagedaste selle
ülle, et lehmad kasinaaste pima andwad, agga
unnustawad seal jures ärra, et wanna sõnna
ütleb: „Lehm lüpsab suust.“ Olgo lehm suur
ehk wäike, ei ta anna muido pima, kui sa
temmale ta suruše möda ka rohkeste süa ei
anna. Se ei anna lomale ammogi weel mitte
rammo, kui sa temmale aastas üks ehk kaks
ford jahho annad ja muido keik se talwe läbbi
külma wee ja õlgega peab rahhul ollema. Kes
lehmale aasta läbbi, igga pääw üks toop jah-
ho annab ja kus sant karjasma, sui läbbi igga
õhto nattoke wärsket rohhto ette wiškab, näab